

PRACOVNÍ LIST 1

POLITICKÉ PROCESY V 50. LETECH

9. ROČNÍK

Malín byla vesnice, kde se již v roce 985 začínaly razit mince. V nedalekém Sedlci byl v roce 1142 založen klášter cisterciáků a v roce 1300 byla dokončena stavba královské mincovny ve Vlašském dvoře v Kutné Hoře. Za mého dětství byl Malín vyhlášený pěstováním křenu. V roce 1935 se můj táta s mámou vzali v čáslavském evangelickém kostele. Koupili v Malíně již zavedený kupecký obchod a začali sloužit lidem v kteroukoli denní dobu.

Za rok nato v únoru se jim narodil syn. V září téhož roku si máma vzala k sobě svoji nejmladší sestru, které bylo deset let, protože jim zemřela maminka. V roce 1942 jsem se narodila já jako dvojče. Tenkrát řádila epidemie černého kašle a nám bylo šest neděl, a tak můj bratr zemřel. Na válečná léta nepamatuji, i když se konec války nevyhnul ani Malínu, což dosvědčuje pomník padlým a hroby na hřbitově. Bylo

to pro Malíňáky kruté, protože padli spoluobčané. Naši si obchodu moc neužili, přišel rok 1948 a sebrali jim ho. Jednota udělala z jiného obchodu státní a táta tam mohl s mámou prodávat.

A zase přišel únor, tentokrát 1952 a táta byl zatčen. Za to, že pomáhal člověku, který měl údajně nemocnou ženu, a potřeboval peníze a potraviny. V Malíně se ukrýval v jedné rodině před zatčením. Byl to "protistátní zločinec", který, jak jsem vyčetla ve spisech, působil v dalších devíti skupinách na Kutnohorsku, Čáslavsku, Hradecku, s krycím názvem "Lichnice".

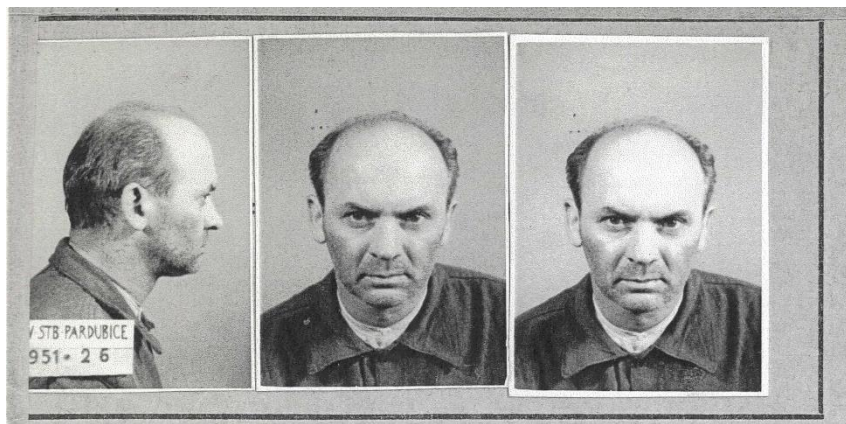
Žádné velké průtahy, výpovědi šly jak na běžícím pásu. V Čáslavi byl veřejný soud už ve dnech 3. - 5. dubna 1952. Bylo odsouzeno 15 lidí včetně hlavního vlastizrádce, který dostal doživotí. Další soud byl v Kutné Hoře, tam přesná čísla neznám, ale ze záznamů jsem vyčetla, že z počtu 52 osob bylo odsouzeno 34 lidí. Všichni dostali tresty za velezradu, nadržování a neoznámení trestného činu. Další soud s devíti lidmi byl přímo ve vesnici, kde jsme žili, tedy v Malíně. Tady, a asi i v Kutné Hoře, a nevím, kde všude ještě, tento velezrádce vypovídal jako svědek proti všem, kteří mu pomáhali.

Šťěstí, že táta pomáhal málo. Dostal tři a půl roku. Všichni byli odsouzeni ke ztrátě veškerého majetku i k peněžitém trestům. Na soud mám vzpomínku, protože od této doby jsem se musela spoléhat jen sama na sebe.

V den soudu jsem vynechala školu a šla jsem se podívat na tátu. Před hostincem, kde se soud konal, bylo hodně lidí, ale já je nevnímala. Jen jsem si našla stanoviště na vyvýšenině, abych dobře viděla a mohla zamávat. Bylo mi tehdy deset roků. Přijel zelený anton, velký. Nacouval přímo ke vchodu a všichni, kdo z auta vycházeli, udělali jen krok a byli za dveřmi v hostinci. Přesto i v tom jednom kroku jsem tátu poznala a zavolala: "TÁTO!". Rozbrečela jsem se a vzápětí jsem dostala kamenem do hlavy. Kousek od oka. Dlouho jsem tam měla jizvu. Víc si nepamatuji. Ani jestli jsem šla do školy nebo domů, kdo mi to ošetřil, ale hlavně že jsem poznala tátu, i když jsem s ním nemohla mluvit.

Máma musela na pole a až později si našla místo v Kutné Hoře v pivovaru. Ve stáčírně, v sudárně, neustále ve vodě a zimě. Ale ještě jsem neskončila s velezrádce. Přestože se celý rok ukrýval a kul pikle, na jeho zatčení se příslušníci pečlivě připravili, protože ho konečně jeden čestný udal. Že ho má vézt za manželkou do Havlíčkova Brodu. Byl orgány připraven celý plán na zatčení během cesty.

Při zatčení a osobní prohlídce byla u něho nalezena pistole s plným zásobníkem připravená ke střelbě, třináct nábojů zabalených v hadru, jedny štípací kleště, čtyři tisíce korun, policejní přihláška na jméno, jiné další policejní přihlášky prázdné s razítkem MNV Čáslav, foto manželky, tři vlastní

fotografie, které byly zhotovené v masce. V jeho osobním spise není nic jiného jen zpráva o zatčení a jediné, co bylo stejné byla pistole a náboje. Jinak měl dvě lahvičky světle hnědé a bílé tekutiny, policejní přihlášku na jiné jméno, obal na foto s razítkem malínského fotografa, obálku s adresou kutnohorského fotografa, tři kusy barevné křídly a čtrnáct kusů různých papírů. Toto je vše, co vím o člověku, který tolik lidí přivedl do kriminálu. Později jsem se dozvěděla, že to byl konfident.

A táta a spousta dalších lidí nastoupilo do dolů, aby zadarmo těžili uranovou rudu pro Sovětský svaz. A v dalších lágrech dělali ty nejhorší práce.

OTÁZKY:

- Na základě jakého zákona byl odebrány podnikatelům jejich živnosti?
- Jak jsi pochopil pojem agent – konfident?
- Na vstupní bráně lágrů v Jáchymově byl nápis „Prací ke svobodě“. Kde jste se již s tímto nápisem setkal?
- Za vlády kterého prezidenta ČSR byl pan Jan Havelka odsouzen?
- Česká televize se tématu 50 let věnovala prostřednictvím seriálu spisovatele Jiřího Stránského. Jak se tento seriál jmenoval?
- Jakou roli měl v poúnorovém Československu orgán Státní bezpečnost?